

5.1.2e

5.1.2e

5.1.2e

Van: 5.1.2e <5.1.2e@minvws.nl>

Verzonden: donderdag 3 september 2020 13:59

Aan: 5.1.2e - BD/DWJZ/SBR <5.1.2e@minjenv.nl>; 5.1.2e - BD/DWJZ/SBR <5.1.2e@minjenv.nl>; 5.1.2e <5.1.2e@minbzk.nl>; 5.1.2e <5.1.2e@minvws.nl>; 5.1.2e <5.1.2e@minvws.nl>

CC: 5.1.2e <5.1.2e@minvws.nl>

Onderwerp: RE: Bespreekpunten

Ha 5.1.2e en anderen,

Bedankt voor je snelle reactie! Zijn we hier niet de betekenis van 'onverwijld' aan het uithollen? Bij een kale intrekking – wat dit moet zijn – kan 'onverwijld' niet langer duren dan enkele dagen. Het moet gewoon meteen. Als we dat goed toelichten, kan ik me niet voorstellen dat de coalitie er een achteruitgang t.o.v. 'binnen een week' in leest.

Als je dat risico echt groot acht, lijkt de optie om regelingen op basis van artikel 58, eerste lid, van rechtswege te laten vervallen me beter, maar mogelijk kleven daar ook weer nadelen aan. Toch maar op het bespreekpuntenlijstje dan...?

Groet,

5.1.2e

Van: 5.1.2e - BD/DWJZ/SBR <5.1.2e@minjenv.nl>
Verzonden: donderdag 3 september 2020 13:46
Aan: 5.1.2e <5.1.2e@minvws.nl>; 5.1.2e - BD/DWJZ/SBR <5.1.2e@minjenv.nl>; 5.1.2e <5.1.2e@minbzk.nl>; 5.1.2e <5.1.2e@minvws.nl>; 5.1.2e <5.1.2e@minvws.nl>
CC: 5.1.2e <5.1.2e@minvws.nl>
Onderwerp: RE: Bespreekpunten

Dag allen,

Ik denk dat "onverwijld" ook niet zo goed valt. Het haalt immers een termijn uit de wet. Ik herinner me dat in de voorbesprekingen met de coalitie juist termijnen zijn toegevoegd in de eerste zin van lid 1 en in lid 2. En dan in het extreem gevoelige artikel 58s? Zou dan niet, analoog aan de eerste zin van lid 1, logisch zijn: "onverwijld en in elk geval binnen een week".

(Mochten we anderzijds toch op "onverwijld" uitkomen, dan kan een argument nog zijn dat dit ook zo in art. 20, vierde lid, Wpg staat voor de regeling waarbij een nieuwe ziekte aan de Wpg is toegevoegd en als het incorporatievoorstel vervolgens sneuvelt).

Overigens voldoet zowel dit als optie 1 of 2 volgens mij niet aan de wens van de SGP. Namelijk: verwerpen is van rechtswege vervallen. Die wens is vanuit het primaat van de wetgever bezien best logisch, lijkt mij: de minister had iets bedacht, een Kamer schiet het af, dan is er toch vanaf dat moment 0 democratische legitimatie voor de oude ministeriële regeling? Iets soortgelijks geldt als de regering het wetsvoorstel intrekt, dan wil de regering het niet meer en dan kan de minister toch niet nog even doorzetten?

Volgens mij kwamen wij op een termijn, omdat wij een helder intrekingsmoment wilde. Dat lijkt me een terecht punt, maar of het zwaarder weegt dan het wetgeversprimitaat (10/2g)? En op zich laat het moment van verval zich wel duiden, namelijk als de voorzitter van de betreffende Kamer zegt dat het voorstel is verworpen (en zo zal er ook wel een tijdstip te hangen zijn aan een moment waarop een voorstel wordt ingetrokken).

Dus is optie 3 niet: In artikel 58s, eerste lid, wordt 'trekt Onze Minister de regeling binnen een week daarna in' vervangen door 'vervalt de regeling op dat moment'.

Groet,
 5.1.2e

Van: 5.1.2e <5.1.2e@minvws.nl>
Verzonden: donderdag 3 september 2020 12:21
Aan: 5.1.2e - BD/DWJZ/SBR <5.1.2e@minjenv.nl>; 5.1.2e <5.1.2e@minbzk.nl>; 5.1.2e - BD/DWJZ/SBR <5.1.2e@minjenv.nl>; 5.1.2e <5.1.2e@minvws.nl>; 5.1.2e <5.1.2e@minvws.nl>
CC: 5.1.2e <5.1.2e@minvws.nl>
Onderwerp: RE: Bespreekpunten

Ha allen,

5.1.2e en ik hebben net over het onderstaande gesproken. We concludeerden dat de SGP-fractie terecht vraagt (Q96) of de vangnetregeling van artikel 58s, eerste lid, wel goed is vormgegeven. Dat lid luidt nu:

1. Indien zich een omstandigheid voordoet waarvoor de krachtens dit hoofdstuk geldende maatregelen niet toereikend zijn, kunnen bij ministeriële regeling andere maatregelen worden genomen die de kans op verspreiding van het virus SARS-CoV-2 redelijkerwijze beperken. Na de plaatsing in de Staatscourant van een krachtens de eerste zin vastgestelde ministeriële regeling wordt onverwijld en zo mogelijk binnen twee weken een voorstel van wet tot regeling van het betrokken onderwerp bij de Tweede Kamer van de Staten-Generaal ingediend. Indien het voorstel wordt ingetrokken of indien een van de beide Kamers van de Staten-Generaal besluit het voorstel niet aan te nemen, trekt Onze Minister de regeling binnen een week daarna in. Wordt het voorstel tot wet verheven, dan trekt Onze Minister de ministeriële regeling in op het tijdstip van inwerkingtreding van de wet. Op de intrekkingregeling is artikel 58c niet van toepassing.

De gedachte achter de termijn van een week zal zijn geweest dat er wellicht ook andere wijzigingen nodig zijn om de gevolgen van intrekking op te vangen. Maar het is procedureel gezien vreemd om die andere wijzigingen (anders dan de kale intrekking) door alleen MVWS te laten vaststellen. Als alleen intrekking nodig is, is het logisch om dat onverwijld te laten gebeuren. Als er meer moet gebeuren, is het logisch om de voorschriften van artikel 58c te volgen.

Mogelijke oplossingen:

1. We vervangen 'binnen een week daarna' door 'onverwijld'. Dan moeten regelingen op basis van dit vangnet opgezet worden als zelfstandige regelingen die onmiddellijk kunnen worden ingetrokken. Daar zijn ook andere argumenten voor; we onderstrepen het feit dat het gaat om regelingen die wachten op goedkeuring bij wet.
2. We verlengen de termijn en verklaren artikel 58c van toepassing. Dit valt mogelijk niet goed, omdat maatregelen die het parlement expliciet heeft afgewezen dan langer kunnen voortduren.

Zijn jullie akkoord met optie 1? Dan maak ik een wijzigingsbepaling en bijbehorend SGP-gelijkgevend antwoord op Q96.

Groet,

5.1.2e

Van: 5.1.2e - BD/DWJZ/SBR < 5.1.2e @minjenv.nl>

Verzonden: dinsdag 1 september 2020 13:06

Aan: 5.1.2e < 5.1.2e @minbzk.nl>; 5.1.2e ; 5.1.2e @minvws.nl>; 5.1.2e - BD/DWJZ/SBR < 5.1.2e @minjenv.nl>; 5.1.2e < 5.1.2e @minvws.nl>; 5.1.2e 5.1.2e < 5.1.2e @minvws.nl>

Onderwerp: RE: Bespreekpunten

Dag allemaal,

Ik vergader straks niet meer, maar reageer even op dit specifieke wetstechnische bespreekpuntje van 5.1.2e bij art. 58s lid 1:

- o Kunnen we 'trekt Onze Minister de regeling binnen een week daarna in' ook lezen als: maakt de eerder doorgevoerde wijzigingen ongedaan? Om de maatregelen overzichtelijk te houden, had ik namelijk één ministeriële regeling voor Europees Nederland voor ogen, die wordt gewijzigd om nieuwe maatregelen in te voeren. Het intrekken van een wijzigingsregeling die al in werking is getreden, bereikt niet het beoogde doel.

5.1.2e dit is toch gewoon een vraag die alleen bij jou is opgekomen, of is er ook in het verslag een vraag over gesteld? Die heb ik dan over het hoofd gezien.

Hoe dan ook, het antwoord moet bevestigend luiden. Dat neemt echter niet weg dat bij een wijzigingsregeling dan eigenlijk iets anders nodig is dan wetstechnisch "intrekken", namelijk het ongedaan maken van de wijzigingen. "intrekken" moet hier dus materieel worden opgevat, niet in wetstechnische zin.

Het zeer toevallige is dat ik net met een RegelMaatartikelje bezig ben, waarin ik precies hetzelfde punt aan de orde heb gesteld, namelijk n.a.v. de modelbepaling voor delegatie onder het vereiste van goedkeuring bij wet in Ar 2.40. Maar hetzelfde probleempje zit in het model van de tijdelijke delegatie in Ar 2.39 en voorwaardelijke delegatie in Ar 2.37.

Je ziet wel eens dat de wetgever hier uitdrukkelijk een voorziening voor treft, maar meestal niet omdat men gewoon het dus enigszins imperfecte model uit de Aanwijzingen overneemt.

Zie voor voorbeelden van uitdrukkelijke voorzieningen:

- Art. 110a Gezondheids- en welzijnswet voor dieren: "... en worden de gevolgen van die inwerkingtreding ongedaan gemaakt"
- Art. 13 aj Meststoffenwet (oud) (zie Kamerstuk 24782, nr. 219): "... wordne onverwijld bij ministeriële regeling de krachtens het eerste, tweede of derde lid, vastgestelde wijzigingen ongedaan gemaakt, zodanig dat de betrokken artikelen of bijlagen komen te luiden zoals zij voor het in de eerste volzin bedoelde tijdstip luiden".

Aan het voorbeeld van de Meststoffenwet zie je dat een wetstechnisch correcte formulering tot een nogal monsterlijke tekst leidt. Dat is misschien de reden dat men zich in de modelbepalingen van de Ar er wat gemakkelijk van af heeft gemaakt (overigens in het voetspoort van gelijklopende modelbepalingen voorgesteld in het eindrapport door de Commissie Wetgevingsvraagstukken in 1985, waarop deze aanwijzingen zijn geënt).

Kortom, ik zou de formulering dus zo laten als die is, maar als het op toepassing daarvan aankomt, moet er dus wel meer, of eigenlijk juist iets anders, gebeuren dan het maken van een intrekkingregeling.

Groet,

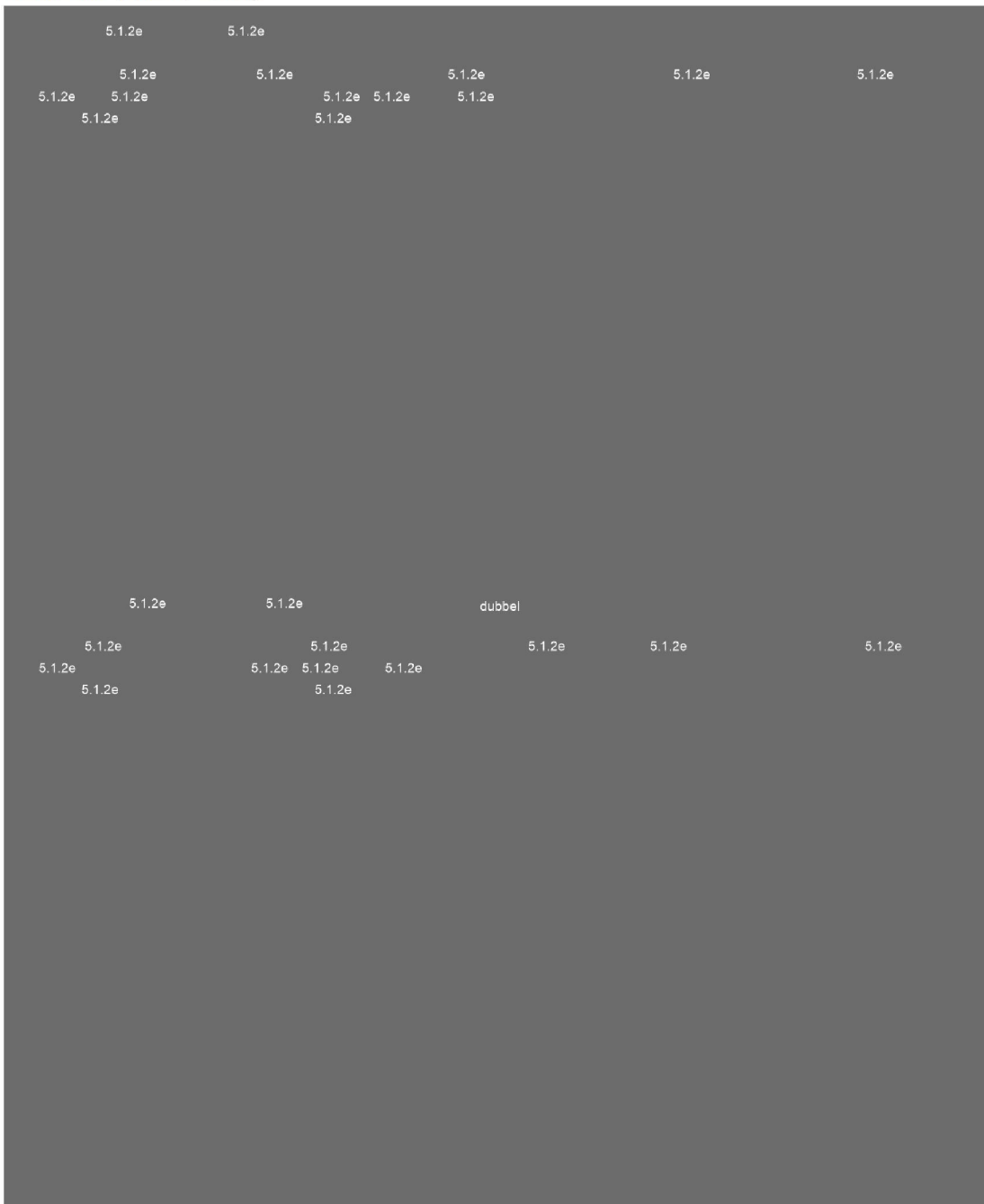
5.1.2e

5.1.2e

5.1.2e

e-mail: 5.1.2e @minjenv.nl

Turfmarkt 147 | 2511 DP | Den Haag
Postbus 20301 | 2500 EH | Den Haag

5.1.2e

5.1.2e

5.1.2e

5.1.2e

5.1.2e

5.1.2e

5.1.2e

5.1.2e

5.1.2e

5.1.2e

5.1.2e

5.1.2e

5.1.2e

5.1.2e

5.1.2e

5.1.2e

dubbel

5.1.2e

5.1.2e

5.1.2e

5.1.2e

5.1.2e

5.1.2e

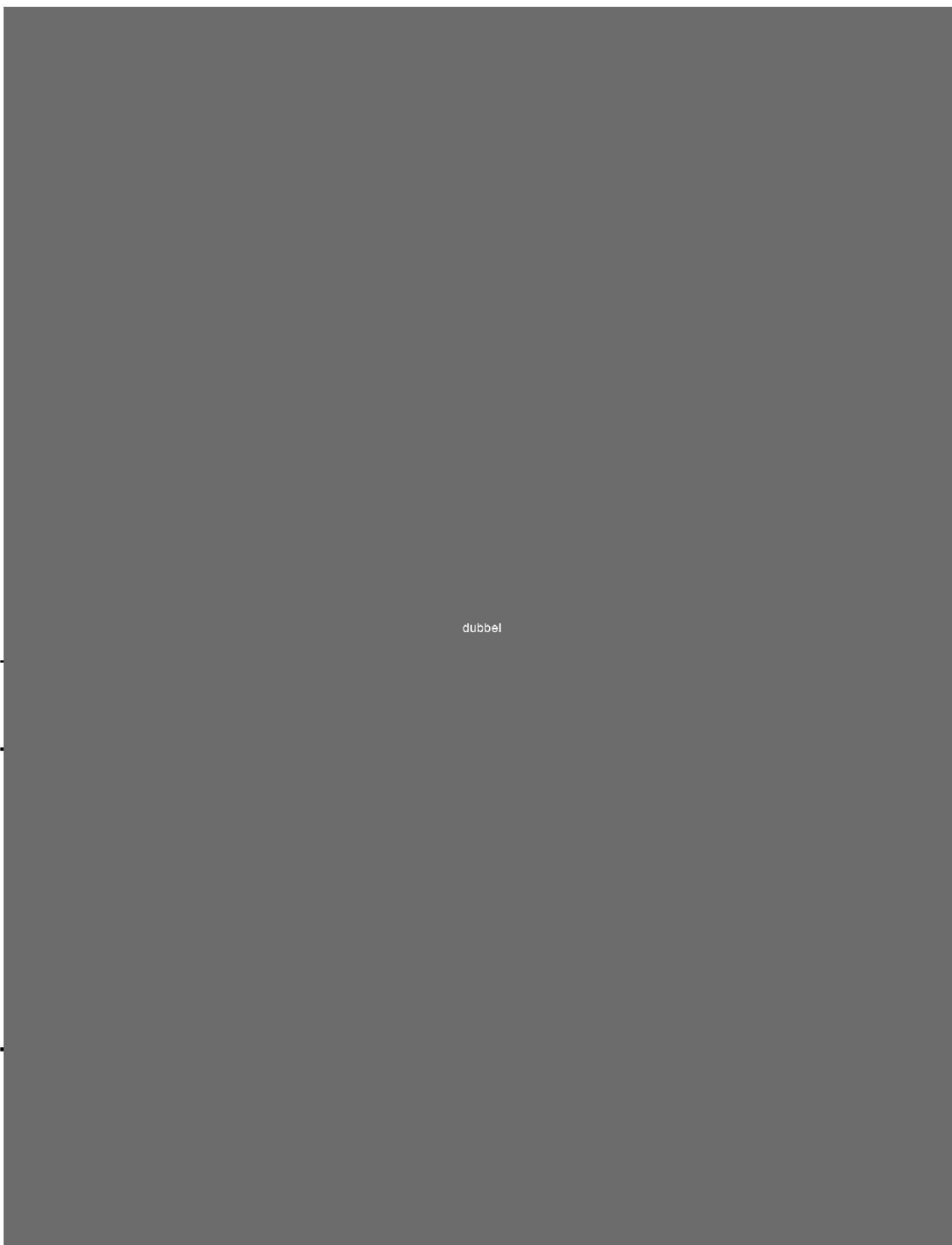
5.1.2e

5.1.2e

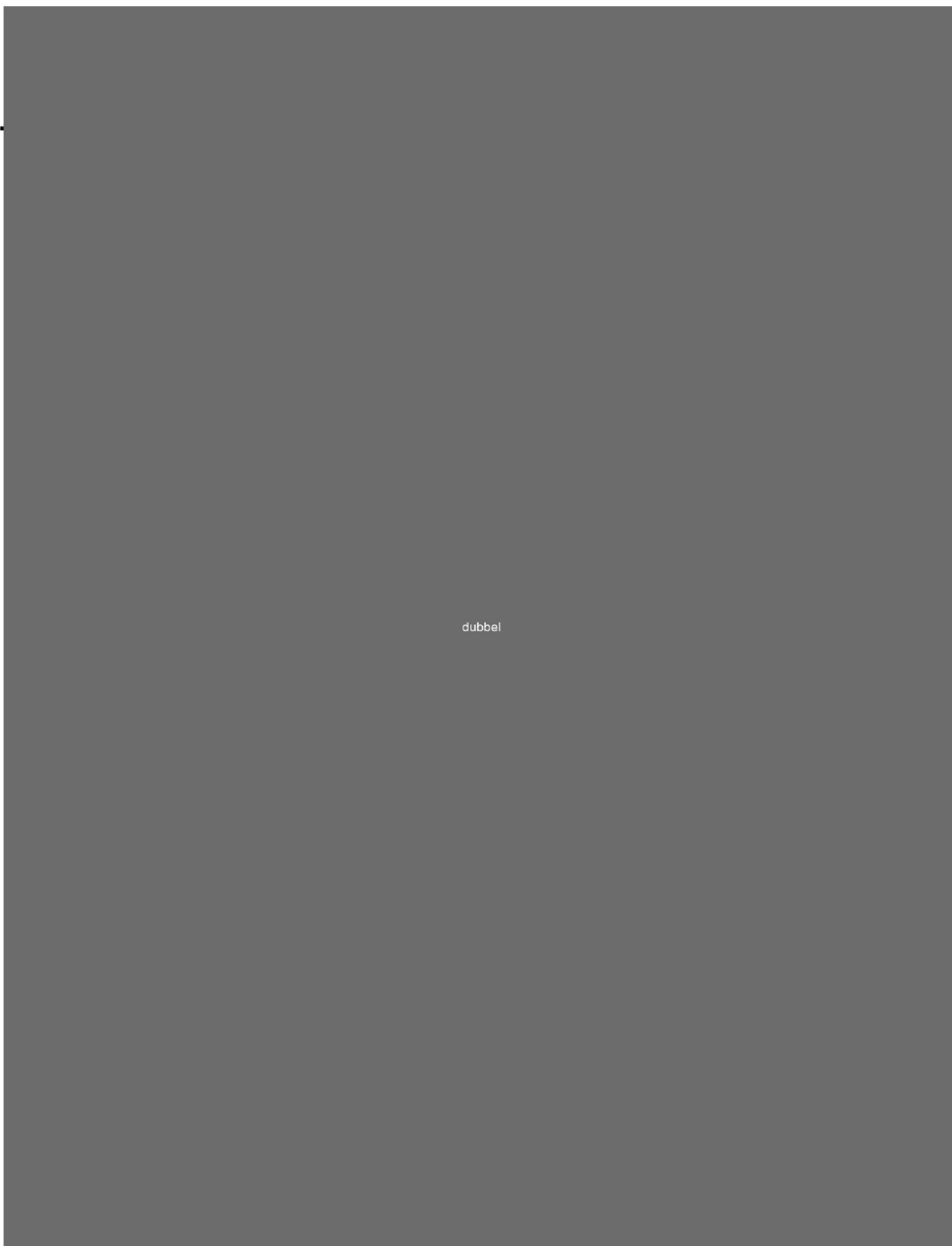
5.1.2e

5.1.2e

5.1.2e

dubbel

dubbel